

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้รับความสนใจอย่างมาก จากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เนื่องมาจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้น มีโอกาสที่จะได้รับอัตราผลตอบแทนสูงกว่าการนำเงินออมในรูปแบบเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์อาจเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการวางแผนออมเงินระยะยาวของผู้ลงทุนได้ การที่นักลงทุนสามารถเลือกลงทุนในธุรกิจที่สร้างผลกำไร และมีการเจริญเติบโต สามารถขยายกิจการได้นั้น จะทำให้ผู้ถือหลักทรัพย์มีฐานะเป็นผู้ลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการไปในขณะเดียวกัน ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินปันผลจากกำไรที่เกิดขึ้นในการทำธุรกิจนั้นทุกๆ ปี

สำหรับผู้ที่มีเงินออม และประสงค์จะบริหารเงินออมของตนให้เกิดประโยชน์ ตลาดหลักทรัพย์จะเปิดโอกาสให้ผู้ลงทุนได้รับทั้งผลตอบแทนทางการเงิน การเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ที่มีศักยภาพ และการมีบทบาทร่วมสนับสนุนการพัฒนาตลาดทุน และระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอีกด้วย แต่ทั้งนี้การลงทุนใดๆ ก็ตามย่อมมีความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนอย่างมีหลักการ และถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ จะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถบริหารความเสี่ยงจากการลงทุนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และสามารถได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับที่น่าพึงพอใจ

สภาพการณ์ในปัจจุบันตลาดทุนและตลาดเงิน ถือได้ว่าการเปลี่ยนแปลงจากอดีตที่ผ่านมา มากมายปัญหาที่ผู้ลงทุนจะต้องเผชิญหน้านั้นมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาที่เกิดขึ้นในตลาดทุนเอง ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่ได้มีการคิดค้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุน ไม่ว่าจะเป็นตราสารอนุพันธ์ทางการเงิน การปรับเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจจากระบบที่รัฐควบคุมเคร่งครัดเป็นระบบเสรีและใช้กลไกตลาดเป็นตัวกำหนด การที่มีนักลงทุนรายย่อยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และการที่ตลาดทุนขยายตัวออกไปในยุคไร้พรมแดน ปัญหาที่เกิดขึ้นแม้จะ

มีความซับซ้อนและส่งผลกระทบมากเพียงไร แต่หลักการที่สำคัญอย่างยิ่งที่ต้องพิจารณาก็คือ ผลประโยชน์ของผู้ลงทุน

เมื่อผู้ลงทุนตัดสินใจนำเงินที่มีอยู่มาลงทุนสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ผู้ลงทุนควรพิจารณา คือ ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุนนั้นควรจะเป็นเท่าใด ซึ่งผลตอบแทนหมายถึงความมั่งคั่งที่เกิดจากการลงทุน เนื่องจากในการลงทุนจะเปรียบเสมือนการที่เลื่อนการบริโภคในปัจจุบันออกไปเพื่อหวังว่าจะมีความมั่งคั่งเพิ่มขึ้นและสามารถบริโภคได้มากขึ้นในอนาคต ดังนั้นผลตอบแทนจากการลงทุนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นจากการลงทุน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นจากกระแสเงินสดที่เพิ่มมากขึ้น เช่น เงินปันผล หรืออาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ก็ได้ อย่างไรก็ตามในการลงทุนผู้ลงทุนต้องระลึกเสมอว่าผลตอบแทนจากการลงทุนที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นจึงมีโอกาสที่จะเกิดความไม่แน่นอนต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อค่าที่ได้รับผลตอบแทนของนักลงทุน ความไม่แน่นอนดังกล่าวมักจะถูกเรียกว่าความเสี่ยง (risk) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความเสี่ยง คือ โอกาสที่ผลตอบแทนจากการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างไปจากที่ผู้ลงทุนคาดการณ์ไว้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

เศรษฐกิจในประเทศที่กำลังพัฒนาและแม้แต่เศรษฐกิจในประเทศที่พัฒนาแล้วก็ตาม ตลาดหุ้นทั้งตลาดแรกและตลาดรองถือเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวที่สำคัญที่จะนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ และพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยตลาดแรกทำหน้าที่ในการระดมทุน โดยตรงจากผู้ออมผู้ต้องการเงินออม ส่วนตลาดรองหรือตลาดหลักทรัพย์จะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการซื้อหลักทรัพย์ที่ออกในตลาดแรก ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์จึงเป็นตัวเสริมให้การระดมทุนในตลาดแรกมีความคล่องตัวมากขึ้น และยังตลาดรองมีการพัฒนาและได้รับความสนใจจากนักลงทุนหรือผู้มีเงินออมมากเท่าใด ก็จะเป็นปัจจัยเสริมให้การระดมทุนโดยตรงในตลาดแรกเป็นที่นิยมมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการลดบทบาทของสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการระดมทุน ทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การที่ตลาดรองจะสามารถทำหน้าที่ดังกล่าว ได้อย่างสมบูรณ์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความเชื่อถือให้แก่ผู้ลงทุน นั่นคือราคาหลักทรัพย์ในตลาดควรสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ควรจะเป็นไปตามปัจจัยพื้นฐานของบริษัทนั้นๆ เพื่อที่ว่านักลงทุนจะได้ใช้ราคาตลาดในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับความผันผวน (volatility) หรือการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ เป็นดัชนีตัวหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นว่าตลาดหลักทรัพย์มีเสถียรภาพหรือไม่ โดยถ้าตลาดหลักทรัพย์มีการพัฒนาและเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ก็จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนในการที่จะลงทุนในตลาดและผู้ระดม

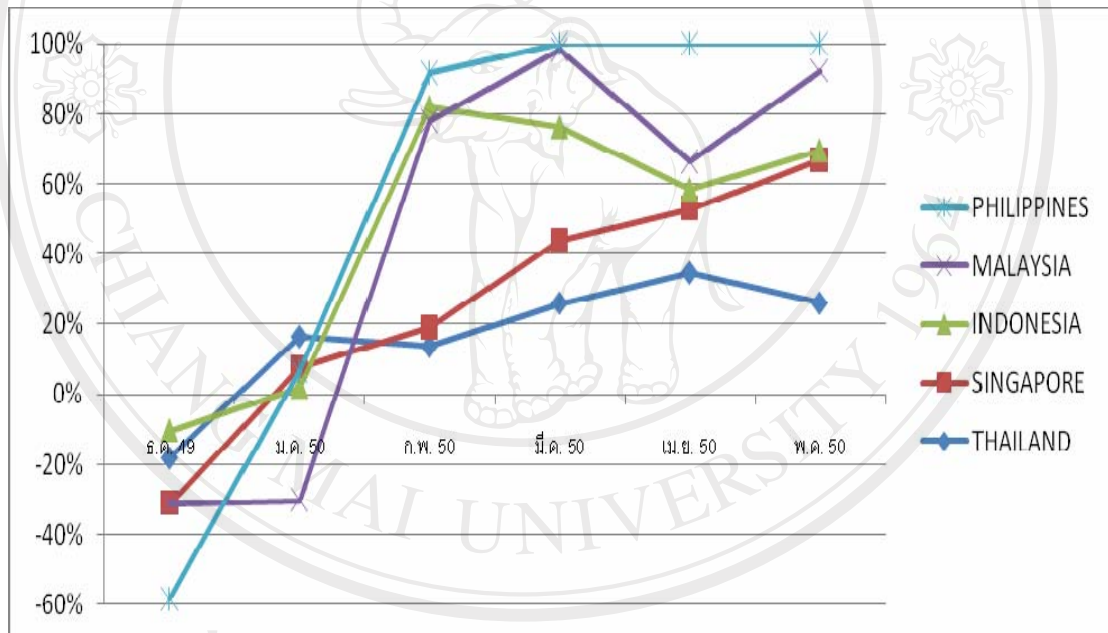
ทุนที่วางใจที่จะเข้ามาระดมทุนในตลาด แต่ถ้าตลาดมีความผันผวนสูง และราคาหลักทรัพย์มิได้สะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าที่แท้จริง รวมทั้งมีการใช้ข้อมูลภายในเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคลบางกลุ่ม ย่อมจะเป็นผลเกี่ยวกับความผันผวนของหลักทรัพย์ได้รับความสนใจจากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการ เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม นักลงทุนและนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ ทั้งนี้เนื่องจากความผันผวนของราคาหลักทรัพย์เป็นดัชนีที่ชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงในการลงทุน ถ้าระดับความผันผวนสูง แสดงว่าความเสี่ยงในการลงทุนสูงและอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง (expected return) ของนักลงทุนจะเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ย่อมใช้ความระมัดระวังมากขึ้น โดยเฉพาะถ้าระดับความผันผวนดังกล่าวเพิ่มขึ้นสูงโดยไม่สามารถอธิบายได้ด้วยการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันพื้นฐาน หมายถึงว่าการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ไม่สมเหตุผล และทำให้ตลาดทุนไม่สามารถเป็นแหล่งจัดสรรเงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (ถนอมศรี พงอ่องรุ่ง, 2537)

ปัญหาความยุ่งยากทางเศรษฐกิจตั้งแต่วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ที่ครอบคลุมไปทั่วภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก รวมไปถึงประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ สภาวะที่เผชิญอยู่ในขณะนั้นรวมถึงการลดลงของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ปัญหาการขาดสภาพคล่องภายในประเทศ และความผันผวนของตลาดหลักทรัพย์และค่าเงิน ถึงแม้วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและปัญหาเหล่านี้ได้ลดความรุนแรงลงในช่วงที่ผ่านมา โดยจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศ การให้ความสนใจของนักลงทุนต่างชาติที่จะลงทุนในประเทศเหล่านี้ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อย่างไรก็ตามคงเป็นการเร็วเกินไปที่จะสรุปอย่างแน่นอนว่าสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจได้ฟื้นตัวถาวร ทั้งนี้เนื่องจากผลกระทบที่เกิดจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ยังเหลืออยู่ อาจยังคงมีผลกับเศรษฐกิจด้วย ดังนั้นนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศเหล่านี้ต้องอาศัยข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง รู้หลักในการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการประเมินผลและตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลังจากที่สถาบันการเงินไทยได้รับผลกระทบจากวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ส่งผลทำให้ภาคการเงินและดัชนีราคาหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หลายประเทศเกิดความผันผวน จากรูปที่ 1.1 แสดงถึงลักษณะความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ จะสังเกตได้ว่าอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ของประเทศเหล่านี้มีความผันผวน (volatility) สูงมาก สำหรับตลาดหลักทรัพย์ไทยถือได้ว่าขาดเสถียรภาพทางด้านราคาโดยมีความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์สูง แต่อย่างไรก็ตามนับว่ายังมีความผันผวน

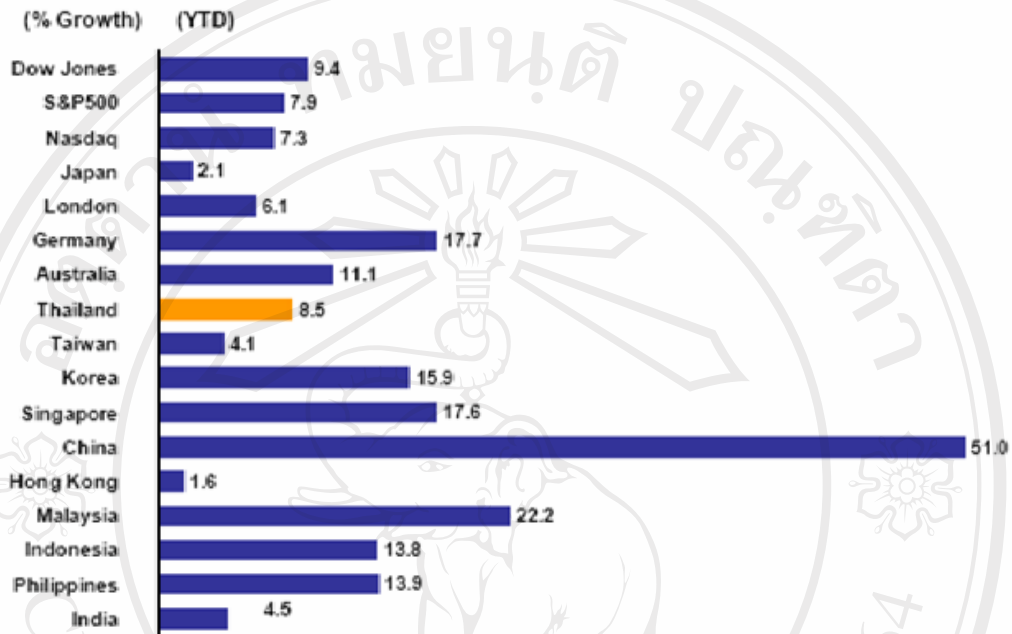
น้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่าง มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย จากรูปที่ 1.2 เป็นการเปรียบเทียบผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศอื่นๆ เมื่อพิจารณาเฉพาะในกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษาจะเห็นว่าผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศมาเลเซียสูงที่สุด คือ 22.2% รองลงมาคือ สิงคโปร์ 17.6% ฟิลิปปินส์ 13.9% และอินโดนีเซีย 13.6 % ส่วนตลาดหลักทรัพย์ไทย เป็นตลาดที่ให้ผลตอบแทนต่ำสุด คือ 8.5%

รูปที่ 1.1 ลักษณะความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ (ข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม 2549 ถึง เดือนพฤษภาคม 2550)

ที่มา : จากการคำนวณ

รูปที่ 1.2 ผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศอื่นๆ (ข้อมูลระหว่าง วันที่ 29 ธันวาคม 2549 ถึงวันที่ 30 พฤษภาคม 2550)

ที่มา: Bloomberg (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์เป็นแหล่งระดมเงินทุนที่สำคัญแห่งหนึ่ง แต่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้นถือว่าการลงทุนที่มีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ที่ขึ้นลงในแต่ละวัน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงพยายามหาวิธีการพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจและลดความเสี่ยงในการลงทุนให้น้อยลงก่อนที่จะตัดสินใจลงทุน ซึ่งเครื่องมือที่ช่วยในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่นิยมใช้กันอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบันมีทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (fundamental analysis) และการวิเคราะห์ทางเทคนิค (technical analysis) เนื่องจากการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างนานเพื่อพิสูจน์ผลการวิเคราะห์ เพราะต้องรอให้ปัจจัยพื้นฐานที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ว่าจะกระทบกับผลการดำเนินงานของธุรกิจและราคาหุ้นเกิดขึ้นก่อน การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจึงเหมาะกับผู้ลงทุนระยะกลางและระยะยาวที่ต้องการกำไรทั้งจากส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ (capital gain) และเงินปันผล (dividend) ขณะที่ผู้ลงทุนระยะสั้นที่ซื้อขายเร็วเพื่อหวังผลกำไรจากส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ มักจะเน้นที่การวิเคราะห์ทางเทคนิคมากกว่า อย่างไรก็ตามผู้ลงทุนส่วนใหญ่ จะวิเคราะห์ทั้ง 2 ด้านประกอบกัน ซึ่งถ้าความ

คิดเห็นของการวิเคราะห์ทั้งสองด้านเห็นว่าน่าซื้อลงทุน ก็เป็นการยืนยันได้ว่าหุ้นตัวนี้น่าสนใจลงทุนจริงๆ

จากการที่ข้อมูลราคาหลักทรัพย์มีลักษณะที่ขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้มีผู้ต้องการศึกษาถึงแนวโน้มราคาหลักทรัพย์ในอนาคต กล่าวคือ โดยทั่วไปแล้วลักษณะของข้อมูลอนุกรมเวลา (time series) มีการเปลี่ยนแปลงเสมอเมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีผู้ให้ความสนใจที่จะศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงข้อมูลอนุกรมเวลาเมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป จึงเกิดทฤษฎีที่อธิบายต่างๆมากมายที่จะอธิบายเส้นทางการเปลี่ยนแปลงนั้น ซึ่งปกติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่มักจะใช้กันคือแบบจำลอง ARIMA ต่อมาได้มีการพัฒนา เพื่อให้สามารถอธิบายแนวโน้มของข้อมูลอนุกรมเวลาให้ชัดเจน และแม่นยำขึ้น อาทิเช่น แบบจำลอง ARCH แบบจำลอง GARCH และแบบจำลอง GARCH-M เป็นต้น

ผลงานวิจัยหลายฉบับในอดีตพบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคที่นิยมใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนว่าแบบจำลองใดให้ความแม่นยำในการพยากรณ์ที่ดีที่สุด เนื่องจากข้อบกพร่องของแบบจำลองที่ทำให้การทดสอบความแม่นยำนั้นเกิดข้อผิดพลาดจึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาเครื่องมือทางเทคนิคอื่น ๆ เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของตลาดหลักทรัพย์ เพื่อเป็นการยืนยันถึงความมีประสิทธิภาพของตลาดหลักทรัพย์ โดยการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกใช้เครื่องมือทางสถิติ ARIMA-EGARCH สำหรับการวิเคราะห์ความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ไทย สิงคโปร์มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ การศึกษาแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของการเคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันและอัตราผลตอบแทนดัชนีราคาหลักทรัพย์ในอดีตระหว่างวันที่ 2 เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ถึง วันที่ 29 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 รวมเป็นระยะเวลา 4 ปี 6 เดือน เพื่อหาผลของการเคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ของแต่ละประเทศ ส่วนที่สองเป็นการพยากรณ์อัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ โดยนำแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุดมาพยากรณ์อัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในอนาคต และนำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบกับข้อมูลอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่มีอยู่จริงแล้วทำการประมาณค่าความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของแต่ละประเทศ แล้วนำผลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์สรุปรวมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งแน่นอนที่สุดว่าการศึกษาในครั้งนี้ น่าจะเป็นงานที่มีประโยชน์ ทั้งนี้เนื่องจากจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงระดับความเสี่ยงของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน และนอกจากนี้ยังมีประโยชน์ต่อการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ในด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อวิเคราะห์ความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ โดยการประมาณค่าความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ในการศึกษาแบ่งได้เป็นสองส่วน คือ

ส่วนแรกเป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของการเคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันและอัตราผลตอบแทนดัชนีราคาหลักทรัพย์ในอดีตจากแบบจำลอง ARIMA-EGARCH

ส่วนที่สองเป็นการพยากรณ์อัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ โดยนำแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุดมาพยากรณ์อัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในอนาคต และนำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบกับข้อมูลอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่มีอยู่จริงแล้วทำการประมาณค่าความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของแต่ละประเทศ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. เพื่อเป็นประโยชน์ในการประมาณค่าความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง และทำการพยากรณ์ไปข้างหน้าเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกำจัดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

2. นักศึกษาและผู้ที่มีความสนใจสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อ สำหรับนักลงทุนสามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อการลงทุนในหลักทรัพย์ทำให้สามารถวางแผนการลงทุนได้ดีขึ้น

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาการวิเคราะห์ความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์โดยแบบจำลอง ARIMA-EGARCH จะทำการศึกษาความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายที่สำคัญใน 5 ประเทศ คือ ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลดัชนีราคาหลักทรัพย์ปิดรายวันของทั้ง 5 ประเทศ ดังต่อไปนี้

- ดัชนีราคาหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ไทย (SET Index) ใช้ข้อมูลรายวันตั้งแต่วันที่ 2 เดือนมกราคม พ.ศ.2546 ถึงวันที่ 29 เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2550 จำนวน 1,100 ข้อมูล
- ดัชนีราคาหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์สิงคโปร์ (Straits Times) ใช้ข้อมูลรายวันตั้งแต่วันที่ 2 เดือนมกราคม พ.ศ.2546 ถึงวันที่ 29 เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2550 จำนวน 1,127 ข้อมูล
- ดัชนีราคาหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย (KLSE-Composite) ใช้ข้อมูลรายวันตั้งแต่วันที่ 2 เดือนมกราคม พ.ศ.2546 ถึงวันที่ 29 เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2550 จำนวน 1,108 ข้อมูล
- ดัชนีราคาหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย (JSX-Composite) ใช้ข้อมูลรายวันตั้งแต่วันที่ 2 เดือนมกราคม พ.ศ.2546 ถึงวันที่ 29 เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2550 จำนวน 1,091 ข้อมูล
- ดัชนีราคาหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ฟิลิปปินส์ (PSE-Composite) ใช้ข้อมูลรายวันตั้งแต่วันที่ 2 เดือนมกราคม พ.ศ.2546 ถึงวันที่ 29 เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2550 จำนวน 1,109 ข้อมูล